Tuhlaajaisä Luuk. 15:1-3,11-32

Kuvat: http://www.freebibleimages.org/illustrations/prodigal-son-preschool/

Johdanto:
Piirrä kuva isästäsi, millainen hän on? Aikaa parikolme minuuttia. Jos isä on voimakas, piirrä hauikset, hyvä kuuntelemaan piirrä isot korvat tms.

Kuva2
Jeesus kertoi kertomuksen isästä, jolla oli kaksi poikaa, joista isä piti hyvää huolta. Pojat olivat jo isoja ja he tekivät yhdessä työtä, viljelivät maata ja kasvattivat karjaa. Kaikki oli elämässä hyvin. Isällä oli omaisuutta, varmasti rahaa, mutta myös maata ja karjaa. Hän oli arvostettu tilanomistaja.

Kuva 3
Eräänä päivänä nuorempi pojista tuli isänsä luo ja pyysi: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Eli, anna minulle ne rahat, ja muu omaisuus, jotka saisin sitten kun sinä kuolet. Haluan saada ne nyt, en halua odottaa, siihen asti, kun kuolet.” Mitä isä ajatteli? Isästä on täytynyt tuntua todella surulliselta. Näinkö minun rakas poikani minulle puhuu… Heillä oli hyvä koti ja palvelijoita. Poika oli saanut hyvää ruokaa ja vaatteita. Nuorempi poika halusi nyt myös hänen rahansa, jotka oikeasti olivat perintörahoja, sitten kun isä oli kuollut. Hän halusi lähteä kotoa, tehdä mitä itseä huvitti, lähteä omille teilleen. Pojalle ei kelvannut elämä isän luona, vaan ajatteli osaavansa itse paremmin. Ja pojan pyyntö perinnön jakamisesta etukäteen tarkoitti samaa kuin kuoleman toivottaminen isälle.

Tämä isä muistuttaa kovasti Jumalaa. Mitä Jumala omistaa? > kaiken. Hän on luoja, joten kaikki on hänen omaisuuttaan. Jumala myös rakastaa jokaista luomaansa, Jumala loi meidät omiksi lapsikseen. Jumala on niin hyvä meille. Mitä Jumala on sinulle antanut? (ruoka, vaatteet, koti, perhe…) Meillä on paljon kaikenlaista hyvää, koska Jumala on hyvä, rakastava Jumala. Jumala haluaa myös aina elää sinun kanssa, tässä elämässä ja kerran taivaassa. Eikös jokainen ihminen halua rakastaa ja totella hyvää Jumalaa? Ja elää aina Jumalan kanssa?

Mutta ei, emme me halua. Raamatun mukaan: ”… Jokainen meistä kääntyi omalle tielleen” (Jes. 53:6). Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka Jumala onkin ollut hyvä sinulle, yhä edelleen usein kuljet omaa tietäsi, et Jumalan osoittamaa tietä. Olet tottelematon Jumalalle, koska olet syntinen ihminen ja synti vaikuttaa sinussa.

Toisin kuin tämä kertomuksen isä, niin Jumala on täydellinen ja pyhä. Hänen luokseen ei pääse mikään synti, ei mikään pahuus. Mutta Jumala rakastaa syntistä ihmistä, sinua ja minua. Jumala tietää, mikä on sinulle parhaaksi ja haluaa sinun olevan onnellinen ja siksi hän on antanut ohjeet, jotka suojelevat sinua. Hän kehottaa Raamatussa meitä tottelemaan vanhempiamme. Samoin hän kehottaa meitä puhumaan totta.

Kuva 4
Kertomus kertoo, kuinka surullisena isä antoi pojalleen rahat, minkä jälkeen poika lähti menemään. Poika sai valita itse, elikö isänsä luona vai hylkäsikö isänsä. Hän päätti hylätä. Koko lähiseutu sai tietää, että poika oli toivottanut isälleen kuolemaa, pyytänyt perinnön ja lähtenyt menemään.

”Menen johonkin kaukaiseen maahan”, hän ajatteli. ”Minulla tulee olemaan hauskaa ja voin tehdä, mitä ikinä haluan. Mahtavaa, kun ei ole ketään vieressä koko ajan sanomassa, mitä saa tehdä ja mitä ei, ei ketään jankuttamassa, mikä on oikein tai väärin. Voin tehdä kaikkea, mitä itse haluan. Vähänkö onnellista!”

Oletko sä onnellinen, jos saat niin paljon karkkia kuin haluat? > karkkitehtaassa vierailulla saa, mutta kukaan ei jaksa kauan.

Hiljaa ja suruissaan isä katseli poikansa lähtöä. Hänen rakas poikansa oli lähdössä omille teilleen, ja isä aavisti, että pojalla tulisi olemaan edessään kovat ajat. Hän tähyili kauan poikansa perään, kunnes tätä ei enää näkynyt. Poika oli tiessään. Mutta poika mietti muita asioita. Hän oikein odotti tulevia aikoja – uusia kokemuksia ja ystäviä. Ehkä hän voisi rikastuakin! Hän ajatteli elämän olevan hallinnassa.

Edelleen isä rakasti poikaansa, vaikka poika oli hylännyt hänet ja toivoi varmasti hänen palaavan kotiinsa. Jumalakin rakastaa jokaista ihmistä, jokaista sellaisistakin, joka sanoo, että Jumala ei ole. Jokaista sellaista, joka tietoisesti on kääntänyt Jumalalle selkänsä ja sanoo, että minä en usko Jumalaan. Jokaista sellaistakin, joka tekee hirvittäviä rikoksia, varkaita ja murhaajia. Mutta hän ei kuitenkaan hyväksy niitä tekoja, mitä he tekee. Mutta ihmistä Jumala aina rakastaa.

Kuvat 5-8
Kaukaisessa maassa tuo poika huomasi saavansa uusia ystäviä. Nämä ystävät auttoivat häntä hyvin mielellään rahojen tuhlaamisessa. (kuvat 1-3) Hän juhli, osti uusia vaatteita, ehkä hevosen ja vaunut. Heidän seurassaan hän alkoi syödä liikaa, juoda liikaa ja tehdä monia vääriä asioita. Hän oli kaukana isästään ja teki nyt sellaista, mikä olisi saanut isän hyvin murheelliseksi. Raamattu sanoo, että poika eli holtitonta elämää.

Sinä ja minä ollaan kuin tuo poika, kun kuljetaan omia polkujaan, toimitaan tavalla, joka ei miellytä Jumalaa. Silloin kun valehdellaan, puhutaan rumia, tehdään asioita mitkä ovat vastoin Jumalan tahtoa tms. Joskus ne voi tuntua hyvältä ja kivalta, mutta vain hetken… Synti pitää sinut kaukana Jumalasta, aivan kuten tämä poika oli kaukana kotoaan.

Poika kuvitteli elämänsä olevan hyvin hauskaa. Ei kestänyt kuitenkaan kauan, kun kaikki hänen rahansa olivat loppuneet. Ystävätkin kaikkosivat saman tien. Kukaan ei välittänyt auttaa häntä. > onko sellainen tosi ystävä? >Jumala, taivaallinen isäsi, haluaa olla jokaisen tosi-ystävä, joka ei lähde luota, vaikka kaikki ois pielessä. Olis sun elämän asiat kuinka hyvin tai kuinka huonosti tahansa, Jumala ei hylkää sinua.

Pojan tilanne alkoi käydä yhä huonommaksi. Maahan tuli nälänhätä ja pian ihmisillä ei ollut tarpeeksi ruokaa syödäkseen. Ruoka kallistui ja sitä oli vaikeata saada. Hänen tuli nälkä. Pian hänen hyvät vaatteensakin alkoivat rähjääntyä, ja hänen täytyi myydä kaikki tavaransa. Mitään ei jäänyt jäljelle. ”Ehkä löydän jotakin työtä ja voin ansaita vähän rahaa”, hän ajatteli. Mutta ainoa tarjolla oleva työ oli sikojen ruokkiminen maatilalla. Juutalaiset eivät yleensä olleet missään tekemisissä sikojen kanssa, sikoja pidettiin saastaisina.

Kuva 9
Miten hän olikaan häpeissään! Päivä toisensa jälkeen hän katseli, kuinka siat söivät. Hänellä oli niin kova nälkä, että hänen teki mieli sikojen ruokaa, mutta niitäkään ei hänelle annettu, hän ei kelvannut edes ”siaksi”. Jos asiat eivät muuttuisi, hän kuolisi nälkään. Poika oli lähtenyt kulkemaan omia teitään ja oli kaukana isästään. Oma tie ei ole paras – sen poika tuli huomaamaan. Siat röhkivät ja haisivat! Poika varmaan inhosi niitä!

Kuva 10
Hän alkoi ajatella kotiaan. Hän muisteli kotitaloa, palvelijoita ja perhettään. Hän ajatteli kaihoten kaikkea sitä ruokaa, mitä kotona oli tarjolla, kun hän oli nääntymässä nälkään. Hän rupesi miettimään, että mitä sellaista hän löytäisi itsestään, joka voisi kelvata isälle. Mutta hän ajatteli, että pojaksi hän ei kelpaa, orjaksi hän ei halua, mutta isän luona ihmisiä, jotka tekee työtä ja saavat siitä palkkaa.

Silloin hän sanoi itselleen: Luuk. 15:18-19, (näkyviin, ääneen) Ja niin poika lähti kotiin jättäen taakseen siat, maatilan ja tuon kaukaisen maan. Enemmän kuin mitään muuta hän halusi palata takaisin kotiin.

Synti erottaa minut ja sinutkin Jumalasta, koska Jumala itse on täydellisen hyvä eikä hyväksy syntiä. Ja on hyvä miettiä, että haluatko elää Jumalan kanssa vai erossa hänestä. Haluatko tunnustaa virheesi ja katua sitä, ja kulkea sitten sitä tietä, mikä on hyvä?

Poika halusi palata isänsä luo ja jätti kaukaisen maan ja lähti kotia kohden. Mitä luulette, että mitä hän pohdiskeli matkalla? ”Mitähän isä sanoo? Ottaako hän minut takaisin? Voiko hän koskaan antaa minulle anteeksi? Olen ollut niin typerä!” Mahtoiko hän olla jännittynyt ja hermostunut taivaltaessaan jalkapatikassa tietä pitkin, joka toi hänet askel askeleelta yhä lähemmäs kotia?

Kuva 11
Vaikka hän oli vielä kaukana, isä näki hänet. Isän on täytynyt tähyillä ja toivoa, odottaa, poikansa paluuta. Kaukana horisontissa näkyi rähjääntynyt ja likainen hahmo tulossa isää kohti. Kun hahmo tuli lähemmäksi, isä tajusi, että kyseessä oli hänen oma rakas poikansa! Ottiko isä poikansa vastaan? Miten?

Kuva 12
Avosylin isä juoksi poikaansa vastaan ja armahti hänet. Isä häpäisi itsensä, sillä että juoksi, sillä kunnianarvoisat tilanomistajat ei juosseet tuohon aikaan. Hänen piti ottaa viitan liepeestä kiinni ja hänen säärensä näkyi ja tuohon aikaan se tarkoitti, että hän joutui koko kyläyhteisön pilkan ja naurun arvoiseksi. Miksi isä sitten teki niin?

Koska poika oli toivottanut isälle kuolemaa, myynyt omaisuuttaan ei-juutalaisille, eli niin kun ulkomaalaisille, se oli todella väärin tehnyt ja palatessaan kotiin poika voisi joutua todella suureen häpeään tekojen kanssa, kun se kyläyhteisö hänet näkee, ne jopa voisivat kohdella häntä kaltoin. Mutta isä nöyryytti itsensä ja pelasti sillä poikansa. Hän otti kantaakseen kyläläisten pilkan ja naurun. Isä halasi ja suuteli poikaa itkien samalla ilosta. ”Isä”, itki poikakin, ”minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi” (Luuk. 15:21).

Isän vastaanotto oli sellainen, ettei siinä sanoja ei tarvittu. Poika ymmärsi, ettei hänestä tulisi palvelijaa, sillä hän oli poika!” Hän tiesi tehneensä väärin, mutta menneitä syntejä ei käytettäisi häntä vastaan. Eikä hän itse voinut sovittaa syntejään millään tavoin. Kaikki oli annettu anteeksi ja unohdettu! Ei hän ansainnut sitä, mutta näin asia oli. Mikä riemullinen kotiinpaluu! Hän ei puhunut enää tulevansa töihin, vaan hän oli isänsä lapsi.

Mitä Jumala teki pelastaakseen sinut ja minut? Hän tuli tänne maailmaan, ihmisten luokse, ja häpäisi itsensä ristinpuulla. Kun hän kuoli ristillä, se oli häpeällinen kuolema, lähes alasti, ihmisten pilkattavana. Hän tapettiin niin kuin rikolliset. Mutta hän oli valmis häpäisemään itsensä, antamaan henkensä sinun puolestasi, koska hän rakastaa sinua. Hän ottaa vastaan jokaisen, joka tulee hänen luokseen ja tunnustaa syntinsä.

Kuva 13
Mitä pojan isä sitten teki? Hän sanoi palvelijoilleen: Luuk: 15:22-2 (näkyviin, ääneen) Hakekaa joutuin parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa hänelle sormus sormeen ja kengät jalkaan. Tuokaa syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja vietetään ilojuhlaa! Minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt.’ Palvelijat kiirehtivät noudattamaan isän käskyä. Ja niin alkoi todelliset ilojuhlat!! Isä rakasti poikaansa syvästi! Uudisti koko hänen elämänsä!

Taivaallinen Isä, Jumala, iloitsee jokaisesta lapsestaan joka palaa hänen luokseen, eli uskoo Häneen. Aina kun joku oppii tuntemaan jeesuksen, taivaassa on juhlat. Entäs se toinen poika? Siitä kerrotaan: Luuk. 15:25-27 (näkyviin, ääneen) Vanhempi veli ihmetteli, että miksi juhlitaan, vaikkei mitään juhlia nyt pitäisi olla. Olisi tuntunut luonnolliselta, että juhlinnan äänet kuultuaan hän olisi juossut juhlaan mukaan. Mutta ei, hän ei juossut vaan rupesi tenttaamaan, miksi juhlitaan. Hän tuntui olevan loukkaantunut, kun kukaan ei kysynyt häneltä lupaa juhlan aloittamiseen. Kun hän kuuli, että juhlitaan hänen veljeään, joka on palannut kotiin terveenä, miten hän reagoi: Luuk. 15:28-32

Vanhempi veli ei ymmärtänyt mitä isänsä teki. Hänhän oli mielestään aina tehnyt oikein, uskollisesti raatanut töissä, ollut aina hyvä ihminen, toisin kuin pikkuveli. Hän uhmaa isäänsä ja jää pois juhlista. Ja niin tehdessään hän puolestaan häpäisee isänsä. Sillä koko kylän väki oli todistamassa, että vanhempi veli kieltäytyy tulemasta isänsä järjestämiin juhliin. Se ei ollut ollenkaan hyväksyttävää. Miten isä suhtautui? Sen sijaan, että olisi rangaissut poikaansa, hän nöyryyttää jälleen itsensä, ja tulee itse vanhemman veljen luo suostuttelemaan tätä juhlaan. Isä haluaisi molemmat poikansa, sen joka on epäonnistunut ja sen joka luulee tekevänsä aina oikein ja olevansa hyvä, tulevan hänen luokseen, hänen järjestämiinsä juhliin. Mutta ”hyvä”-poika ei suostu. Hän katsoo vain siihen, mitä hän on tehnyt, ja koettaa tulla hyväksytyksi omien tekojensa ansiosta. Hänelle ei kelpaa armo, eli että vaan isänsä rakkauden tähden hänellä on jo kaikki, mitä hän tarvitsee. Hän ei voi itse teoillaan mitään lisätä.

Kuva 14
Kertomus ei kerro enempää. Mutta se on kertonut jo oleellisen. Jumala on täynnä rakkautta ja totuutta. Hän rakastaa sinua, joka koet olevasi kuin tuo nuorempi veli, epäonnistunut ja paljon vääryyttä tehnyt ja sinua, joka olet kuin tuo vanhempi veli, kuvittelet olevasi hyvä ja kelpaavasi Jumalalle omien tekojesi tähden. Hän tahtoo, että jokainen uskoisi häneen ja olisi kerran taivaan juhlissa, mutta hän antaa mahdollisuuden valita. Koska pakottaminen ei ole rakkautta. Jumala on myös uskollinen, ja tekee työtä, jotta jokainen vois löytää hänen rakkautensa.

Voit tulla isän luokse kuin nuorempi veli, tai kääntää Jumalalle ylpeästi selkäsi ja sanoa ei kelpaa, minä osaan nämä hommat paremmin. Jumalan rakkaus ei muutu koskaan, Jumala on aina sama, ja jokainen meistä oltiin nuorempia tai vanhempia veljiä. Me tarvitaan totuutta, joka kertoo, että me ollaan syntisiä ja tarvitaan Jumalaa ja Jumalan täydellistä rakkautta meitä kohtaan.

Jer. 31:3 (Näkyviin, yhteen ääneen) Aina Jumala rakastaa sinua, tahtoo, että sinä elät hänen kanssaan, että hän saa pitää sinusta huolen ja johdattaa sinua. Pelkästä rakkaudesta.
Tällainen on meidän Jumala.